

Wõõbsus. Räpina lähedonnas: 1) 9mal Lehe-luu pääval,
Rigula-laat. 2) 6mal Jõulu-luu pääval.

Wõrru-linnas: 1) 7mal Raari-luu pääval, linnu-laat.
2) 2sel Küünla-luu p., 3) 22sel Küünla-luu v. suur
satja-laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-luu p., weisse-laat.
5) 24mal Jaani-luu v. weisse-laat. 6) 24mal Ribelli-
luu v., Ribelli-laat. 7) 7mal Viina-luu p., linnu-laat.
8) 20mal Talve-luu pääval, weisse-laat.

Narva-linn peab linnu, weisse ja hobbusse-laata Gvast linni
10ma Küün'a-luu päävani — ja 20maist linni 23ma
Ribelli-luu päävani.

Pissife Klaus ja suur Klaus.

Uhhes lüssas ellasid last meest, kummagi nimini
oli Klaus. Ühhel olli nelli hoost, teisel agga üts-
ainus hobbone. Et neid ühhe teisest ärratunda,
nimmetati nelja hobbose perreneeest: suur Klaus,
ja ühhe hobbose perreneeest: pissife Klaus. Tahme
niiud kuulda, kuida mõlemat lässi täib.

Pissife Klaus orjas suurt Klaus'i terve näddala
ja lündis omma hobbosegaga temma pöldu; siis jälle
aitas suur Klaus pissifest teiste omma nelja hobbo-
segaga, üts tord igga näddalise, ja se olli pühha päi-
wil. Õissa! kuida siis plakutas pütsa pissife Klaus
wiie hobbose tagga, sedda niiud ommaid piddas
ollewad sel ainsel näddala pääval. Päise paistis

elledaste, ja tellad lirrifo tornis hüüsid rahwasj
pühha lotta; lirritolised ollid launis ehtes ja töt-
tosid jutlusi kuulma, laulo ramatud lainia all.
Igga mees näggi pissile Klaus'i, kes wiie hobbo-
sega kündmas, täis röömo olli; piits plahus lop-
mata ja suu liitis suure healega: „Õissa, teit on
minno hobbosed!

„Nenda ja ei mitte pea rätima“, ütles suur
Klaus, „je siis hobbone on agga sunno päralt.“

Pissile Klaus unustas pea jälle ärra, mis
temmale olli keeldud, ja liitles ta nende vasto les
möda lässid: „Õissa, teit on minno hobbosed!“

„Qui ja ülestord nenda veel rägid, sedda ma
julle sinnitan, siis löön ma sunno hobbose jonega
mahha; hoople siis veel!“

„Ei ma ennam sedda tee“, töutas pissife Klaus.
Agga tui jälle rahwas möda fändis, tedda terre-
tades, puhes temma südda röömo täis, ja siis
tedda, täie funga kuulutama: „Õissa, teit on
minno hobbosed!“

„Kuull ma sunno hobbosed õissatan!“ ütles suur
Klaus kes lähhedal juhtus ollema; wöttis mattra
ja wirrutas laimo hobbose pühha, nenda et väälti
mahha langeb, ja jallad öiele aias.

„Oh, ma waene, niiud ollen ma hobbosest isma!“
laebas pissife Klaus suure nuttoga. Mehhibile nii-
gis omma koolnud hobbose lassusa mahha ja lõi
sedda rehhe seina tulge tuiwama. Kui nahf tui-